

Թեան իւր 2 փետրուարի 1914 թ. գրութեամբ ուղարկում է Ազգիս Վեհափառ Հայրապետին Միութեան դրամագլխի կէսը՝ կանխիկ դրամով 295 ռուբլի և երկու հազար չորս հարիւր ֆրանկ անուանական արժողութեամբ «Ville de Paris, 1871» տոկոսաբեր թղթեր։ Պարոն Հ. Մելիքեանն խնդրում է Նորին Վեհափառութիւնից «այդ գումարը համաձայն կանոնադրութեան գործադրել Հայ ժողովրդի կրթութեան համար, և եթէ հնարաւոր է, յատկացնել Գէորգեան Հոգևոր Ճեմարանին կամ Դպրոցական ֆոնդին»։ Վեհափառն յատկացրեց այդ գումարն Գէորգեան Ճեմարանին։

Միութեան դրամագլխի միւս հաւասար կէսն ուղարկուած է Կ. Պօլսի ամենապատիւ Պատրիարքին իւր նպատակին գործադրելու։

Ազգիս Վեհափառ Հայրապետին Կ. Պօլսի Ամենապատիւ Պատրիարքն իւր 27-ն յունվարի ներկայ 1914 թ. գրութեամբ հայկական հարցի վերաբերեալ հաղորդելով կարևոր տեղեկութիւններ՝ ի միջի այլոց գրում է. «Ազգային մեր դատը հասած է իր առաջին հանգրուանը, առաջին և սրբազան պարտք կը համարինք մեզ, յանուն մեր և ժողովներու, խորին երախտագիտութեան պարտքը հաստեցանել Ձեր ս. Օծութեան, որ Թրքահայ տառապած Ձեր հօտի աղերսները ի նկատի առիք և ոչինչ խնայեցիք անոնց վիճակին բարւոքման։ Ձեր Վեհափառութեան ջանքերը, բարեբախտ եմ ըսելու, որ ամուլ չմնացին և այսօր պիտի աւետեան, որ Հայկական պահանջներու հիմնական մասերու շուրջ վերջնականապէս զոյացաւ համաձայնութիւն Բ. Դրան և Ռուս կառավարութեան մէջ»։

Նորին Վեհափառութիւնը հեռգհետէ ստանում է զանազան տեղեքից բազմաթիւ շնորհաւորական և շնորհակալական գրութիւններ ու հեռագիրներ Հայաստանում բարենորոգումներ մտցնելու ծրագիրն ընդունուած լինելու առթիւ։ Այս մասին կը հաղորդենք այլ անգամ։